

ROZPŁAKAĆ SIĘ (4) *vb pf*

rof- (2), roz- (2).

o oraz oba a jasne.

inf rozpłakać się (1). ◇ *fut 3 pl* rozpłaczą się (1). ◇ *praet 3 sg f* rozpłakała się (1). ◇ *imp 2 sg* rozpłacz się (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Zacząć płakać; proicere se in fletus Mącz, Cn; ululare PolAnt; dare se fletui a. lacrimis, effundi in lacrimas Cn (4) : Przeto téż ty dzis fie s nim [Chrystusem] rozplaczy/ a iednę flze acz niewięcey dlá twych grzechow wypułtz. OpecŻyw 72; BibRadz Ier 47/2; Proiicere se in muliebres fletus, Rośpłákác fie yákoby niewiáltá. Mącz 162d; [RozmyślDomin 11].

Zwrot: »rozpłakać się rzewno« (1): podnyofla duśfą y fercze wnyebo y rośplakala fyą rzewno PatKaz II 63v.

Formacje współrdzenne cf PŁAKAĆ.

KW